

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

نظرات استدلالی شورای نگهبان

در ارتباط با

طرح تعیین تکلیف چاههای آب فاقد پروانه بهره برداری

(جلسات ۱۳۸۹/۲/۱، ۱۳۸۹/۳/۵، ۱۳۸۹/۴/۲۳ و ۱۳۸۹/۴/۲۳ شورای نگهبان)

تهیه و تدوین: دفتر امور حقوقی و قوانین

طرح تعیین تکلیف چاه‌های فاقد پروانه بهره‌برداری

۱- مقدمه

با توجه به اتمام مهلت تعیین تکلیف چاه‌های آب کشاورزی که از قبل حفر شده و هم اکنون فعال و فاقد پروانه هستند و به منظور احقاق حق صاحبان آنها که به دلیل بی‌اطلاعی تاکنون موفق به اخذ پروانه نشده‌اند و محکوم به انسداد چاه‌ها، محرومیت از سهمیه سوخت و ضرر و زیان فراوان شده‌اند طرح مذکور با هدف حل مشکل کشاورزان و افزایش عملکرد تولید در واحد سطح، تهیه گردید. این طرح در جلسه علنی مورخ ۱۳۸۹/۱/۱۷ مجلس شورای اسلامی تصویب و به شورای نگهبان ارسال شد که شورا پس از بحث و بررسی طرح مذکور نظر خود را مبنی بر مغایرت با موازین شرع و قانون اساسی طی نامه شماره ۸۹/۳۰/۳۸۰۳۶ مورخ ۱۳۸۹/۲/۴ به مجلس شورای اسلامی جهت اصلاح اعاده نمود. در ادامه مجلس شورای اسلامی در جلسه علنی مورخ ۱۳۸۹/۲/۲۸ طرح مذکور را اصلاح و جهت اظهار نظر مجدد طی نامه شماره ۳۹۲/۱۱۹۴۶ مورخ ۱۳۸۹/۳/۳ به شورای نگهبان ارجاع نمود. اعضای شورای نگهبان در جلسه مورخ ۱۳۸۹/۳/۵ طرح را در دستور خود قرار داده و پس از بررسی نظر خود را مبنی بر اینکه اشکال شرعی و اشکال اصل ۴۰ قانون اساسی به قوت خود باقی است جهت رفع ایراد به مجلس شورای اسلامی عودت دادند.

نمایندگان مجلس شورای اسلامی جهت تامین نظر شورای نگهبان، طرح مزبور را در جلسه علنی مورخ ۱۳۸۹/۴/۱۳ با اصلاحاتی به تصویب رساندند که شورای نگهبان در جلسه مورخ ۱۳۸۹/۴/۲۳ طی نامه شماره ۸۹/۳۰/۳۸۹۳۰ مورخ ۱۳۸۹/۴/۲۳ نظر خود را مبنی بر عدم مغایرت با موازین شرع و قانون اساسی اعلام نمود.

۲- بحث و بررسی شورای نگهبان پیرامون طرح تعیین تکلیف چاه‌های فاقد پروانه بهره‌برداری مصوب ۱۳۸۹/۱/۱۷ مجلس شورای اسلامی (مرحله اول)

۲-۱- ماده واحده

"ماده واحده- وزارت نیرو موظف است ضمن اطلاع رسانی فراگیر و مؤثر به ذی‌نفعان، طی دو سال تمام پس از ابلاغ این قانون، برای کلیه چاه‌های آب کشاورزی فعال فاقد پروانه واقع در کلیه دشتهای کشور که قبل از پایان سال ۱۳۸۵ هجری شمسی حفر و توسط وزارت نیرو و دستگاه‌های تابعه استانی شناسایی شده باشند و بر اساس ظرفیت

آبی دشت مرتبط، مشروط به اجراء آبیاری تحت فشار توسط متقاضی پروانه مناسب صادر نماید." "

۲-۱-۱- استدلال موافقین و مخالفین

۲-۱-۱-۱- نظر مخالفین

الف) ماده ۱ شامل صدور مجوز برای چاههایی نیز می شود که در حریم چاههای دیگر (مجاز) حفر شده اند، که این امر ورود به ملک و حریم دیگری است و خلاف شرع است.

ب) صدور پروانه برای چاههای بدون مجوز در کنار چاههای دارای مجوز قانونی، باعث کاهش سطح سفره های زیرزمینی آب و وضعیت آبی چاههای قانونی می شود بنابراین صدور پروانه برای چاههای بدون مجوز وسیله اضرار به غیر بوده و علاوه بر اینکه مخالف شرع می باشد با مفاد اصل ۴۰ قانون اساسی نیز در تضاد است.

ج) از آنجائیکه ماده یک شرایط و جهات فنی صدور پروانه را مشخص نکرده است، عبارت «پروانه مناسب» دارای ابهام می باشد.

د) مطابق فتوای مقام معظم رهبری و در پاسخ به استفتاء وزارت نیرو، دولت جمهوری اسلامی ایران برای جلوگیری از هرگونه ضرر و زیان در استفاده از منابع آب زیرزمینی موظف است قوانین و مقررات جامع الاطراف برای عموم وضع کند و کلیه اشخاص موظفند از این قوانین و مقررات در حفر و بهره برداری از چاه تبعیت کنند.

ماده واحده مذکور، دولت را مکلف می نماید که حتی برای چاههایی که موجب ضرر و زیان به آبهای زیرزمینی می شوند پروانه صادر نماید که اطلاق چنین ماده ای با فتوای مقام معظم رهبری در تضاد و خلاف شرع می باشد و از آنجائیکه مدیریت منابع آب زیرزمینی جزء سیاست های کلی نظام بوده چنین اطلاقی موجب ورود و اختلال به سیاست های کلی و عدم رعایت قوانین مرتبط با آب می شود که در نتیجه مغایر با اصل ۱۱۰ قانون اساسی می باشد.

ه) مطابق اصل ۴۵ قانون اساسی مدیریت آبهای عمومی که جزء انفال و در اختیار حکومت اسلامی است؛ افرادی که بدون مجوز دولت و حکومت اسلامی اقدام به حفر چاه نموده اند؛ متخلف محسوب می شوند و صدور مجوز برای آنان نقض مدیریت حکومت اسلامی و اصل ۴۵ قانون اساسی است..

۲-۱-۲- نظر شورای نگهبان

"اطلاق ماده واحده از این جهت که شامل چاههای حفر شده غیرمجاز در حریم چاههای مجاز دیگر می‌شود، خلاف موازین شرع می‌باشد و نیز چون موجب اضرار به دیگران و عموم می‌گردد، خلاف موازین شرع و مغایر اصل ۴۰ قانون اساسی شناخته شد و همچنین صدور پروانه مناسب در ذیل ماده واحده ابهام دارد، پس از رفع ابهام اظهار نظر خواهد شد."

۲-۲- تبصره ۱ ماده واحده

"تبصره ۱- به منظور صیانت از سفره‌آبهای زیرزمینی، وزارت نیرو مکلف است با تأمین هزینه از سوی مالکان چاهها، حداکثر طی دو سال پس از تصویب این قانون نسبت به نصب کنتورهای هوشمند برای تحویل حجمی آب در کلیه چاههای آب کشاورزی اقدام نماید."

۲-۲-۱- استدلال موافقین و مخالفین

۲-۲-۱-۱- نظر مخالف

صدور مجوز برای چاههایی که بدون مجوز صادر شده اند موجب خسارت های غیرقابل جبران زیست محیطی به دشت ها و کاهش سطوح و سفره های زیرزمینی آب می‌شود بنابراین صدور چنین مجوزهایی خلاف مفاد اصل ۵۰ قانون اساسی است که به موجب این اصل حفاظت محیط زیست وظیفه عمومی قلمداد می‌شود. از سوی دیگر تصویب چنین قوانینی که به موجب آن برای افرادی که بدون مجوز اقدام به حفر چاه نموده‌اند؛ پروانه صادر می‌شود زمینه بدآموزی و تخلف از قانون به امید اینکه دولت در آینده تسلیم شود را فراهم می‌آورد، ضمن اینکه موجب اضرار به کسانی می‌شود که قانونمند بوده و به شیوه‌ای قانونی و با صرف هزینه مجوز اخذ نموده‌اند.

۲-۲-۲- نظر شورای نگهبان

"از سوی شورای نگهبان مغایر شرع و قانون اساسی شناخته نشد."

۲-۳- تبصره ۲ ماده واحده

"تبصره ۲- وزارت نیرو مکلف است ظرف مدت پنج سال پس از تصویب این قانون و از محل منابع حاصل از هدفمند سازی یارانه ها، نسبت به برقی کردن کلیه چاههای آب کشاورزی اقدام نماید"

۲-۳-۱- استدلال موافقین و مخالفین

۲-۳-۲- نظر مخالفین

الف) مفاد تبصره ۲ یعنی برقی کردن چاههای آب کشاورزی دارای هزینه و بار مالی است و از آن جهت که منبع مالی آن مشخص نیست خلاف اصل ۷۵ قانون اساسی می باشد.

ب) تعیین منابع مالی برای برقی کردن چاهها از طریق منافع حاصل از هدفمند کردن یارانه ها کلی بوده و از آن جهت که ردیف و میزان آن مشخص نیست دارای ابهام است.

ج) از آنجاییکه این موضوع یعنی تعیین بودجه و هزینه های مالی برای طرح چاههای فاقد پروانه کشاورزی در قانون هدفمند شدن یارانه ها تامین نشده است و بنابراین تصریح آن در ماده ۲ یک تاسیس جدید و دارای بار مالی بوده و خلاف اصل ۷۵ می باشد.

۲-۳-۳- نظر موافقین

الف) هزینه و منبع مالی تبصره ۲ - که تکلیفی را بر دوش دولت گذاشته است - از درآمد ناشی از هدفمند کردن یارانه ها که بخشی از آن نیز از طریق هدفمند کردن مصرف آب ایجاد می شود پیش بینی شده است و در واقع جزو منابع مالی دولت محسوب می شود که ارتباطی به بودجه سالانه ندارد لذا منبع مالی این تبصره کاملا مشخص می باشد.

ب) یکی از مواردی که در لایحه هدفمند سازی یارانه ها به آن اشاره شده بود مصارف کشاورزی بود این قانون در واقع یکی از مصارف کشاورزی یعنی برقی کردن چاهها را معرفی کرده است و هزینه جدیدی را تحمیل نمی کند که خلاف اصل ۷۵ قانون اساسی باشد.

ج) اول اینکه قانون هدفمند سازی یارانه ها و الزام تبصره ۲ به استفاده از منابع مالی حاصل از هدفمندسازی یارانه ها، مربوط به امسال و بودجه سالانه نمی باشد دوم اینکه مطابق این قانون برای هدفمند کردن یارانه ها یک سازمان (سازمان هدفمند کردن یارانه ها) با میزان هزینه و نوع مصرف آن تشکیل شده است و تبصره (۲) در واقع مصداق یا مصادیقی که باید برای آنها هزینه شود را معرفی کرده است به عنوان مثال از مصادیق مصرف درآمد

ناشی از هدفمند سازی یارانه‌ها در بخش کشاورزی، برقی کردن چاه‌های کشاورزی می باشد بنابراین این تبصره از لحاظ منبع مالی ابهامی نداشت و منبع کاهش یا افزایش هزینه نیز مشخص است.

د) قانون هدفمند شدن یارانه‌ها، منابع مالی را تعیین و برآورد کرده است حال از طریق تبصره ۲ چگونگی تخصیص آن و طریقه مصرف بودجه تعیین شده است و این مغایرتی با اصل ۷۵ ندارد.

۲-۳-۲- نظر شورای نگهبان

”تبصره (۲) ماده واحده از این جهت که به افزایش هزینه عمومی می‌انجامد و طریق تأمین آن معلوم نشده است، مغایر اصل ۷۵ قانون اساسی شناخته شد.“

۲-۴- تبصره ۵ ماده واحده

تبصره ۵- وزارت نیرو مکلف است جهت رسیدگی به اختلافات ناشی از اجراء این قانون و قانون توزیع عادلانه آب مصوب ۱۳۶۱، در هر استان کمیسیونی تحت عنوان «کمیسیون رسیدگی به امور آبهای زیرزمینی» مرکب از یک نفر قاضی با حکم رئیس قوه قضائیه، یک نفر نماینده سازمان جهادکشاورزی استان با حکم رئیس سازمان و یک نفر نماینده شرکت آب منطقه‌ای استان با حکم مدیر عامل شرکت تشکیل دهد و نسبت به بررسی پرونده‌ها اقدام نماید. رأی لازم توسط قاضی عضو کمیسیون صادر می‌گردد.

احکام صادره مذکور ظرف بیست روز پس از ابلاغ قابل تجدیدنظر در دیوان عدالت اداری می‌باشد.

از تاریخ تصویب این قانون، کلیه دعاوی مطروحه در محاکم عمومی برای اتخاذ تصمیم به این کمیسیونها احاله خواهد شد. دبیرخانه این کمیسیون در شرکتهای آب منطقه‌ای مستقر می‌باشد.

۲-۴-۱- استدلال مخالفین و موافقین

۲-۴-۱-۱- نظر مخالفین

الف) چون کمیسیون موضوع تبصره ۵ با حضور یک نفر قاضی با حکم رئیس قوه قضائیه تشکیل و رای توسط وی صادر می شود حکم صادره قضایی بوده و مرجع تجدید نظر آن دادگاهها می باشد و نه دیوان عدالت اداری.

ب) تبصره ماده ۵ جهت رسیدگی به اختلافات اطلاق داشته و شامل هر نوع اختلاف حتی تظلمات و دعاوی که در صلاحیت آن نیست نیز می‌باشد و حضور یک نفر قاضی در کمیسیون و انشاء رای از سوی او دلیل چنین توسعه صلاحیتی نمی تواند باشد و این در حالی است که مرجع رسیدگی به تظلمات مطابق اصول قانون اساسی دادگستری است.

ج) دعاوی مطرح شده در حوزه صلاحیت این کمیسیون به دو دسته تقسیم می‌شوند اول دعاوی مربوط به تخلفات اداری دستگاههای مربوط به وزارت نیرو و آب، که در مورد این دعاوی این کمیسیون صلاحیت رسیدگی بدوی داشته و مرجع تجدیدنظر آن نیز دیوان عدالت اداری می‌باشد دوم دعاوی که در ارتباط با تخلفات دولت علیه اشخاص ناقض قوانین مربوطه، است که در مورد این اختلاف نیز کمیسیون مذکور دارای صلاحیت رسیدگی بوده اما با این تفاوت که مرجع تجدیدنظر آن محاکم دادگستری می‌باشد و نه دیوان عدالت اداری.

د) صلاحیت کمیسیون تبصره ۵ تنها رسیدگی به تخلفات اداری (اشخاص علیه دولت) نیست بلکه شامل دعاوی مطرح در حوزه آب که تاکنون در دادسراها و محاکم عمومی رسیدگی می‌شدند نیز می‌باشد که این دعاوی مستلزم صدور حکم به مجازات (مانند ماده ۵۶ قانون توزیع عادلانه آب) و اقدامات تامینی مانند پلمپ چاه می‌باشند که در حوزه صلاحیت دادگاه می‌باشد بنابراین مرجع مذکور حتی در رسیدگی بدوی نیز چنین صلاحیتی ندارد.

۲-۴-۱-۲- نظر موافق

اینکه یک نفر قاضی در کمیسیون شرکت داشته و رای انشاء نماید دلیلی بر قضایی بودن مرجع رسیدگی نیست که برای تجدیدنظر آراء آن، به محاکم دادگستری رجوع کنیم ضمن اینکه کمیسیون مذکور فاقد تشریفات خاص یک مرجع قضایی (مانند لزوم به تنظیم دادخواست و...) می‌باشد.

۲-۴-۲- نظر شورای نگهبان

«اطلاق تبصره (۵) ماده واحده که شامل اختلافات اشخاص علیه یکدیگر و دولت علیه اشخاص نیز می‌گردد، مغایر اصول ۱۵۶، ۱۵۹ و ۱۷۳ قانون اساسی شناخته شد.»

۳- بحث و بررسی شورای نگهبان پیرامون اصلاح طرح تعیین تکلیف چاه‌های فاقد پروانه بهره-

برداری ۱۳۸۹/۲/۲۸ مجلس شورای اسلامی (مرحله دوم)

۳-۱- ماده واحده

مجلس شورای اسلامی در جهت رفع اشکال شورای نگهبان مبنی بر اینکه اطلاق ماده واحده از این جهت که شامل چاههای حفر شده غیرمجاز در حریم چاههای مجاز دیگر می‌شود، خلاف موازین شرع و مغایر اصل ۴۰ قانون اساسی می‌باشد، در خط پنجم ماده واحده، عبارت «و با رعایت حریم چاههای مجاز» را بعد از عبارت «دشت مرتبط»، اضافه کرد و همچنین در خط آخر کلمه «بهره‌برداری» را جایگزین کلمه «مناسب» نمود.

۳-۱-۱- ماده واحده مصوب ۱۳۸۹/۱/۱۷ مجلس شورای اسلامی (سابق)

"ماده واحده- وزارت نیرو موظف است ضمن اطلاع رسانی فراگیر و مؤثر به ذی‌نفعان، طی دو سال تمام پس از ابلاغ این قانون، برای کلیه چاههای آب کشاورزی فعال فاقد پروانه واقع در کلیه دشتهای کشور که قبل از پایان سال ۱۳۸۵ هجری شمسی حفر و توسط وزارت نیرو و دستگاههای تابعه استانی شناسایی شده باشند و بر اساس ظرفیت آبی دشت مرتبط، مشروط به اجراء آبیاری تحت فشار توسط متقاضی پروانه مناسب صادر نماید."

۳-۱-۲- ماده واحده اصلاحی مصوب ۱۳۸۹/۲/۲۸ مجلس شورای اسلامی (اصلاحی)

ماده واحده- وزارت نیرو موظف است ضمن اطلاع رسانی فراگیر و مؤثر به ذی‌نفعان، طی دو سال تمام پس از ابلاغ این قانون، برای کلیه چاههای آب کشاورزی فعال فاقد پروانه واقع در کلیه دشتهای کشور که قبل از پایان سال ۱۳۸۵ هجری شمسی حفر و توسط وزارت نیرو و دستگاههای تابعه استانی شناسایی شده باشند و بر اساس ظرفیت آبی دشت مرتبط و با رعایت حریم چاههای مجاز مشروط به اجراء آبیاری تحت فشار توسط متقاضی پروانه بهره‌برداری صادر نماید.

۳-۱-۳- نظر شورای نگهبان

ایراد قسمت اول بند (۱) شورای نگهبان (تجاوز به حریم دیگری) با توجه به اصلاح بعمل آمده رفع گردید ولیکن اشکال شرعی مربوط به قسمت دوم آن (اضرار به دیگران و عموم) و اشکال اصل ۴۰ قانون اساسی کماکان بقوت خود باقی است. همچنین با جایگزینی عبارت بهره‌برداری به جای واژه مناسب ابهام وارد شده برطرف گردید.

۳-۲- تبصره ۲

در تبصره (۲) به جای عبارت «حاصل از هدفمند سازی یارانه ها، عبارت «صرفه‌جویی حاصل از کاهش مصرف سوختهای فسیلی ناشی از اجراء این قانون» جایگزین شد.

۳-۲-۱- تبصره (۲) مصوب ۱۳۸۹/۱/۱۷ مجلس شورای اسلامی (سابق)

"تبصره ۲- وزارت نیرو مکلف است ظرف مدت پنج سال پس از تصویب این قانون و از محل منابع حاصل از هدفمند سازی یارانه ها، نسبت به برقی کردن کلیه چاههای آب کشاورزی اقدام نماید."

۳-۲-۲- تبصره (۲) اصلاحی مصوب ۱۳۸۹/۲/۲۸ مجلس شورای اسلامی (اصلاحی)

"تبصره ۲- وزارت نیرو مکلف است ظرف مدت پنج سال پس از تصویب این قانون و از محل منابع صرفه‌جویی حاصل از کاهش مصرف سوخت‌های فسیلی ناشی از اجراء این قانون نسبت به برقی کردن کلیه چاه‌های آب کشاورزی اقدام نماید."

۳-۲-۳- نظر شورای نگهبان

"ایراد شورای نگهبان مبنی بر اینکه طریق تامین هزینه تبصره (۲) معلوم نشده است، رفع گردید. لذا تبصره مذکور مغایرتی با اصل ۷۵ قانون اساسی ندارد."

۳-۳- تبصره ۵

در آخر پاراگراف اول تبصره (۵) عبارت «پرونده‌های شکایات اشخاص علیه دولت» جایگزین عبارت «پرونده‌ها» گردید و همچنین در پاراگراف سوم تبصره (۵) عبارت «اشخاص علیه دولت»، بعد از عبارت «کلیه دعاوی» اضافه گردید.

۳-۳-۱- تبصره (۵) مصوب ۱۳۸۹/۱/۱۷ مجلس شورای اسلامی (مرحله اول)

"تبصره ۵- وزارت نیرو مکلف است جهت رسیدگی به اختلافات ناشی از اجراء این قانون و قانون توزیع عادلانه آب مصوب ۱۳۶۱، در هر استان کمیسیونی تحت عنوان «کمیسیون رسیدگی به امور آب‌های زیرزمینی» مرکب از یک نفر قاضی با حکم رئیس قوه قضائیه، یک نفر نماینده سازمان جهادکشاورزی استان با حکم رئیس سازمان و یک نفر نماینده شرکت آب منطقه‌ای استان با حکم مدیر عامل شرکت تشکیل دهد و نسبت به بررسی پرونده‌ها اقدام نماید. رأی لازم توسط قاضی عضو کمیسیون صادر می‌گردد.

احکام صادره مذکور ظرف بیست‌روز پس از ابلاغ قابل تجدیدنظر در دیوان عدالت اداری می‌باشد.

از تاریخ تصویب این قانون، کلیه دعاوی مطروحه در محاکم عمومی برای اتخاذ تصمیم به این کمیسیون‌ها احاله خواهد شد. دبیرخانه این کمیسیون در شرکتهای آب منطقه‌ای مستقر می‌باشد."

۳-۳-۲- تبصره (۵) مصوب ۱۳۸۹/۱/۱۷ مجلس شورای اسلامی (مرحله دوم)

"تبصره ۵- وزارت نیرو مکلف است جهت رسیدگی به اختلافات ناشی از اجراء این قانون و قانون توزیع عادلانه آب

مصوب ۱۳۶۱، در هر استان کمیسیونی تحت عنوان «کمیسیون رسیدگی به امور آبهای زیرزمینی» مرکب از یک نفر قاضی با حکم رئیس قوه قضائیه، یک نفر نماینده سازمان جهادکشاورزی استان با حکم رئیس سازمان و یک نفر نماینده شرکت آب منطقه‌ای استان با حکم مدیر عامل شرکت تشکیل دهد و نسبت به بررسی پرونده‌های شکایات اشخاص علیه دولت اقدام نماید. رأی لازم توسط قاضی عضو کمیسیون صادر می‌گردد.

احکام صادره مذکور ظرف بیست‌روز پس از ابلاغ قابل تجدیدنظر در دیوان عدالت اداری می‌باشد.

از تاریخ تصویب این قانون، کلیه دعاوی اشخاص علیه دولت مطروحه در محاکم عمومی برای اتخاذ تصمیم به این کمیسیونها احاله خواهد شد. دبیرخانه این کمیسیون در شرکتهای آب منطقه‌ای مستقر می‌باشد."

۳-۴-۳- نظر شورای نگهبان

"مغایرت اطلاق تبصره (۵) ماده واحده با اصول ۱۵۶، ۱۵۹ و ۱۷۳ قانون اساسی از این جهت که شامل اختلافات اشخاص علیه یکدیگر و دولت علیه اشخاص نیز می‌شد، برطرف گردید"

۴- بحث و بررسی شورای نگهبان پیرامون اصلاح طرح تعیین تکلیف چاه‌های فاقد پروانه بهره-

برداری مصوب ۱۳۸۹/۴/۱۳ مجلس شورای اسلامی (مرحله سوم)

۴-۱- ماده واحده

در سطر پنجم ماده واحده، عبارت «و عدم اضرار به دیگران و عموم» بعد از عبارت «چاههای مجاز» اضافه گردید.

۴-۱-۱- ماده واحده مصوب ۱۳۸۹/۲/۲۸ مجلس شورای اسلامی (سابق)

"ماده واحده- وزارت نیرو موظف است ضمن اطلاع رسانی فراگیر و مؤثر به ذی‌نفعان، طی دو سال تمام پس از ابلاغ این قانون، برای کلیه چاههای آب کشاورزی فعال فاقد پروانه واقع در کلیه دشتهای کشور که قبل از پایان سال ۱۳۸۵ هجری شمسی حفر و توسط وزارت نیرو و دستگاههای تابعه استانی شناسایی شده باشند و بر اساس ظرفیت آبی دشت مرتبط و با رعایت حریم چاههای مجاز مشروط به اجراء آبیاری تحت فشار توسط متقاضی پروانه بهره- برداری صادر نماید."

۴-۱-۲- ماده واحده مصوب ۱۳۸۹/۴/۱۳ مجلس شورای اسلامی (اصلاحی)

"ماده واحده- وزارت نیرو موظف است ضمن اطلاع رسانی فراگیر و مؤثر به ذی‌نفعان، طی دو سال تمام پس از ابلاغ این قانون، برای کلیه چاههای آب کشاورزی فعال فاقد پروانه واقع در کلیه دشتهای کشور که قبل از پایان سال

۱۳۸۵ هجری شمسی حفر و توسط وزارت نیرو و دستگاههای تابعه استانی شناسایی شده باشند و بر اساس ظرفیت آبی دشت مرتبط و با رعایت حریم چاههای مجاز و عدم اضرار به دیگران و عموم مشروط به اجراء آبیاری تحت فشار توسط متقاضی پروانه بهره‌برداری صادر نماید."

۴-۱-۳- نظر شورای نگهبان

"در جلسه ۱۳۸۹/۴/۲۳ شورای نگهبان پس از بحث و بررسی طرح مذکور مغایر با قانون اساسی و خلاف شرع شناخته نشد و به تایید نهایی شورای نگهبان رسید."

پیوست ها

- ۱- جدول تطبیقی مغایرت‌های اعلامی شورای نگهبان و اصلاحات آن از سوی مجلس شورای اسلامی.
- ۲- قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران.
- ۳- متن طرح تعیین تکلیف چاههای فاقد پروانه بهره‌برداری مصوب ۱۳۸۹/۱/۱۷ مجلس شورای اسلامی .
- ۴- متن اصلاحی طرح تعیین تکلیف چاههای فاقد پروانه بهره‌برداری مصوب ۱۳۸۹/۲/۲۸ مجلس شورای اسلامی .
- ۵- متن اصلاحی طرح تعیین تکلیف چاههای فاقد پروانه بهره‌برداری مصوب ۱۳۸۹/۴/۱۳ مجلس شورای اسلامی .
- ۶- نظر مورخ ۱۳۸۹/۲/۱ شورای نگهبان در خصوص طرح تعیین تکلیف چاههای فاقد پروانه بهره‌برداری.
- ۷- نظر مورخ ۱۳۸۹/۳/۵ شورای نگهبان در خصوص اصلاحیه طرح تعیین تکلیف چاههای فاقد پروانه بهره‌برداری.
- ۸- نظر مورخ ۱۳۸۹/۴/۲۳ شورای نگهبان در خصوص اصلاحیه طرح تعیین تکلیف چاههای فاقد پروانه بهره‌برداری.
- ۹- قانون تعیین تکلیف چاههای فاقد پروانه بهره‌برداری.